

Publicerad 2009-05-12 16:12 av Freckles

Min första Sonett!! Skriven på svenskan i skolan med Anna:D

Min bror

Jag och min bror är så lika
i vår barndom hade vi det så glatt
men han har förändrats, han bär hatt
jag är ensam kvar och vill bara skrika

Vi brukade på grannarna kika
där tanterna i sofforna satt
med deras konjak och fika
En av dem pruttade och vi brast ut i skratt

En gång var vi på fest
jag var så stolt för min bror var den som kände flest
När de pratade politik var han alltid för

Familjen kom på tal
jag blev ensam kvar, men det var hans val

Jag hoppas att vi ses igen innan vi dör

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Freckles med Poeter.se id #18779 innehar upphovsrätten